

Til lovforslag nr. L 117. Tillægsbetænkning afgivet af Socialudvalget den 18. maj 1995

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand

(Amtskommunalt ansvar for stofmisbrugsbehandling)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde.

Endvidere har udvalget modtaget mundtlig og skriftlig henvendelse fra 7 lokale partiforeninger på Vesterbro.

Der er af socialministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Det Konservative Folkepartis, Socialistisk Folkepartis, Fremskridtspartiets, Det Radikale Venstres, Enhedslistens og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Flertallet lægger vægt på, at der med ændringsforslag nr. 1 ikke lægges op til, at tilsynet indskrænker behandlingsmetoderne, men alene sigter på en høj kvalitet i behandlingen.

Et mindretal inden for flertallet (Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) finder, at der er behov for en styrket og helhedsorienteret social indsats over for stofmisbrugere med det mål, at narkomanerne kommer ud af deres misbrugsproblem.

Mindretallet er tilfreds med, at det gennem lovforslaget præciseres, at myndighederne kan indgå aftale med private institutioner eller foreninger om stofmisbrugsbehandling.

På sigt ønsker mindretallet ansvaret for behandlingen af narkomaner tillagt primærkommunerne, men lægger vægt på, at der med soci-

alministerens ændringsforslag skabes mulighed for, at ministeren kan give en kommune kompetence i de ganske særlige tilfælde, hvor et amt måtte blokere for en kommune, der har såvel faglig som økonomisk kapacitet til at overtage kompetencen.

Hvad angår tilsynet med de private institutioner eller foreninger, påhviler det grundlæggende de henvisende amter og kommuner at føre kontrol med kvaliteten og økonomien.

Et andet mindretal inden for flertallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) kan støtte de af ministeren stillede ændringsforslag, men skal præcisere, at kontrollen efter ændringsforslag nr. 1 ikke må være så nidkær, at det ødelægger de private behandlingsinstitutioners særegenhed, idet netop denne mangfoldighed og forskellighed har vist sig at være særdeles egnet til afvænnning af mange narkomaner.

Narkomanerne er lige så forskellige mennesker som resten af befolkningen, hvorfor der også er behov for forskellige behandlingstilbud. Det er her, at de forskellige private institutioner med deres forskellige behandlingsmetoder har vist deres værdi.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 2 skal mindretallet understrege, at metadonudlevering bestemt ikke skal være en permanent ordning, men at metadonudlevering, både i de enkelte tilfælde og som »behandlingsform« generelt, skal være af midlertidig karakter, til det nødvendige antal afvænningspladser er tilvejebragt.